

han bliver træt af sin Gjerning. Anderledes er det i Almindelighed med den private Mand, der i den Henseende ikke kan siges at have gjort noget Dffer hverken af Tilbøielighed eller Fortjeneste. Vel siger den ærede Rigsdagsmand, at den Paagjældende har brudt sig en ny Bane; ja, vistnok maa man beundre den Virksomhed han har udfoldet, først har han været Kjøbmand, derefter Timelærer ved Academiet og Høiskolen, og saa endelig Institutbestyrer, jeg har slet ikke Noget imod, at det er en ganske ualmindelig Bane, den Mand har brudt sig, en Bane, som vistnok har bestået sig; men naar den ærede Rigsdagsmand ved den Bemærkning vil tilfugte, at han har udfundet Underviisningsmetoder, som ville gjøre ham mere navnkundig end Andre, eller optaget Underviisningsfag, der tidligere vare ukjendte, allerførst af Alle givet Realunderviisning; da maa jeg benegte det og bemærke, at allerede Professor Nielsen ved Borgerbydstolen havde Handelsklasser ved Siden af sit lærde Institut, og at Realunderviisningen har været givet her i Kjøbenhavn paa saa mange Steder, forinden Professor Maribo fremstod, saa at Realunderviisningen hverken er født med eller vil uddøe med hans Institut. Døvrigt kan jeg ikke mindes, at der var videre i, hvad den ærede Rigsdagsmand bemærkede, som jeg behøver at tage noget Hensyn til. — Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Lindberg) fremhævede, hvorledes man netop skulde gaae den her foreslaaede Vej, fordi man derved vilde undergrave de offentlige Skoler. Jeg synes, at Realunderviisningen er i saa ypperlig Dplomst overalt — og her i Kjøbenhavn i saa betydelig Blomstring — at man ikke behøver at stille Pension i Udset, for at de hæderlige Mænd, som offre

deres Tid og Flid for denne Underviisning og i den Anledning have oprettet Instituter, skulle fortsætte denne deres Gjerning; og da jeg finder, at der virkelig, saalænge vi skulle have bestemte Examina og saalænge bestemte Examina aabne Adgang til visse Embeder, maa være Skoler, som Staten understøtter, saa kan jeg ikke dele det Ønske med den ærede Rigsdagsmand, at disse offentlige Skoler paa nogen Maade blive undergravede; jeg kan ikke ønske, at de skulle lægges øde, skjøndt jeg vil ønske alle de andre Skoler alt muligt Godt. Jeg vil altsaa gjentage, hvad jeg begyndte med, at dersom der kun var Tale om at give et Vidnesbyrd om, at vi erkjendte denne Mand's Fortjeneste, saa skulde jeg med stor Glæde gjøre det, men nu kan jeg ikke faae Andet ud af det, end at der, som en Følge af denne Lov, vil komme den ene fortjente og dygtige Skolemand efter den anden for at begjære Pension, og de ville finde deres begavede Talsmænd, saameget mere naar de have virket her i Kjøbenhavn, thi saa er der Mange, som enten have havt Myndlinger i Skolen, eller i sin Tid havt Tilfyn med Skolen, eller været tilstede ved Examina o. s. v. Det er et stort Gode at leve i Kjøbenhavn, og de, som virke her, de, som her have Underviisningsanstalter, have et stort Fortrin fremfor alle dem ude i Provindskjøbstæderne og paa Landet, fordi Døvrksomheden her kan henvendes paa dem, og fordi de altid her vilde finde begavede og talentfulde og indflydelsesrige Talsmænd. Det er for at afværge denne Storm af alle disse fortjente og anbefalede Institutbestyrere, at jeg fraraader dette Lovforslag, thi man maa huske, at har man først sagt A, maa man ogsaa sige B. Det er det første Skridt, som koster.